

Teremts bennem tiszta szívet, ó Uram!
És az erős lelket újítsd meg bennem!(2x)
Ne vess el engem a te orcád elől,
Szentlelkedet ne vond meg tőlem!
Támogass az engedelmesség lelkével,
Szabadításod örömét add nekem!

1. jelenet

Jézus tanít a templomban

Történetmondó (Jani): Jézust útján nagy sokaság követte. Egy alkalommal felment a templomba, és tanítani kezdett.

Jézus (Vince): Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.

Nagy tömeg jön, köztük Júdás Iskariótes. Egy asszonyt kísérnek.

Első demagóg (Andris): Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték. (Felháborodott morajlás a nép közt.) Mit tegyünk vele?

Jézus végigméri az asszonyt, aki könnyögőn néz rá, majd vádlóját. Szünet.

Második demagóg (Laci): Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket.

Tömeg: Úgy van! Úgy van!

Jézus még mindig hallgat.

Harmadik demagóg (Dani): Mi hát a válaszod?

Hangok a sokaságból (Flóri, Dani, Zsuzsi): Mire várunk? Halál reá! Vessen a bűnös!
(Egyéb gyűlölködő kiáltások is elhangoznak.)

Negyedik demagóg (Flóri): Ítélj felette!

Jézus nem feszítheti tovább a húrt. Lehajol, elkezd a földre rajzolni. Mindenki feszülten figyel.

Szentlélek (Nóri) (eközben): Megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az Urat, a folyóvíz forrását. Én az Úr vagyok, a szívek vizsgálója, a lelkek megítélője; mindenkivel úgy bánok, amint élete és tetteinek a gyümölcse szerint megérdemli.

Jézus végez, felegyenesedik.

Ötödik demagóg (Zsuzsi) (türelmetlenül): Mit jelent ez? Mi legyen a sorsa?

Jézus (Vince) (higgadtan): Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ.

A döbbenet lassúságával mindenki az asszonyhoz járul, felemeli a nála levő követ, majd leforrázva távozik, kivéve Júdást, aki végig csak szemlélő marad.

Jézus (Vince): Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítelt el téged?

Asszony (Erzsó): *(hálával)* Senki, Uram.

Jézus (Vince): Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!

2. jelenet

Júdás (Orsi): *(szemébe néz Jézusnak, csöndesen)* Ki vagy te?

Jézus (Vince): Az, akinek eleitől fogva mondom magamat.

Júdás (Orsi): Ki adott neked hatalmat, hogy ítélkezzél?

Jézus (Vince): Nem én ítélkezem, hanem az én Atyám rajtam keresztül.

Júdás (Orsi): *(értetlenül)* Ki szült hát téged?

Jézus (Vince): Én nem ebből a világból származom.

Júdás (Orsi): *(meghökkenve, némi idegenkedéssel)* Mégis, mi okod van rá, hogy ilyeneket cselekedj? Feloldozod a vétkezőt, s azt mondják, vámszedőkkel vacsorálsz. Miért törődsz azokkal, akik nem méltók rá?

Jézus (Vince): Miért mondd ezt? Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse, ami elveszett.

Júdás (Orsi): *(fontolóra veszi, aztán)* Próféta vagy te? Isten küldött téged?

Jézus (Vince): Magadtól mondd ezt, vagy mások mondták neked rólam?

Júdás (Orsi): *(rövid szünet után, megilletődve)* Benned olyan erő lakozik, amelyet még senkiben sem éreztem. Ezeket a tetteket, amelyeket te véghezviszel, csak az teheti meg, aki mellett az Isten áll.

Jézus (Vince): Aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz.

Szünet. Megint találkozik a tekintetük. Júdás lehajtja a fejét, és – megtér.

Jézus (Vince): *(atyai hangon)* Ne mondd el senkinek, amit most hallottál, és láttál. Keveseknek adatott meg, hogy megértsék a szavamat. Íme, halljad: eljön az idő, amikor az Emberfia elmegy e világból. Akik hittek, tagadni fognak, akik szerettek, gyűlölni fognak, akik pedig félték, ítélkezni fognak.

Júdás (Orsi): Hogyan lehetséges ez? Ők nem fognak senkit ellened fordítani. Tanúskodni fogok melletted. Közülük származom, hallgatnak rám.

Jézus (Vince): Aki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a maga keresztyét, és kövessen engem.

3. jelenet

Történetmondó (Jani): A főpapok és az írástudók ettől kezdve azon igyekeztek, hogy elveszejtsék Jézust.

A templom előtere

Első farizeus (Andi): Nem értem, hogy egyesek miért riadnak vissza egy ilyen lépéstől. Ha ez az ember önmagában nem is veszélyes, a hatása az. Muszáj cselekednünk.

Második farizeus (Andris): De hogyan? Nem tűnhet el túlságosan hirtelen. Gondoljatok a következményekre.

Harmadik farizeus (Eszter): Teljesen igazad van. Szerintetek nem rejt veszélyt ránk nézve a dolog? Nem lenne egyszerűbb kivárni egy nagyobb botrányt, és az eljárást rábízni a rómaiakra?

Első farizeus (Andi): Ők nem ismerik a nép hangulatát. Ugyan miért törődnének egy ilyen tucatprédikátorral?

Júdás (Orsi): *(előlép rejtekéből)* Tucatprédikátor? Valóban? S vajon hány efféle szaporított kenyeret, gyógyított meg százakat, támasztott fel négynapos halottat?

Második farizeus (Andris): *(végigméri)* Miféle szél sodort téged ide?

Júdás (Orsi): *(szemtelenül)* Amelyiknek hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy.

Harmadik farizeus (Eszter): *(felismeri a szavakat, Első farizeushoz súgva)* Ez is a tanítványai közül való.

Júdás (Orsi): És ha igen?

Első farizeus (Andi): Mit akarsz itt?

Júdás (Orsi): Tisztán látni.

Első farizeus (Andi): Ugyan miben?

Júdás (Orsi): Hogy szerintetek ki ő.

Második farizeus (Andris): Na kotródj!

Júdás (Orsi): *(fel van hevülve)* Eszemben sincs. Mennyit ér a szemetekben?

Első farizeus (Andi): Mi közöd hozzá?

Júdás (Orsi): Akár számoljátok le ide, a kezembe. Tehát?

Második farizeus (Andris): Mit merészelsz?

Júdás (Orsi): És ha a kezetekbe adom? Mennyit kapok érte?

Első farizeus (Andi): *(hirtelen)* Megtennéd?

Júdás (Orsi): *(gyorsan)* Talán. Mennyi lenne a bérem?

A farizeusok rövid tanácskozást tartanak

Első farizeus (Andi): Harminc ezüstöt kapsz, ha elvezetsz hozzá.

Júdás (Orsi): *(undorral)* Igen? Na, kíváncsi lennék, mit szól a nép, ha kihirdetném, hogy a Mester nem több az írástudók szerint, mint egy idegen rabszolga. *(Elmegy, és csatlakozik a többi tanítványhoz)*

Urunk hála, hogy te táplálsz napról napra szüntelen!
Áldva légy, hogy minden új nap új öröm, új kegyelem!

De a szívünk vágyakozva azért sóhajt tefeléd
Engedd, Jézus megízlelnünk örökélet kenyerét!

4. jelenet

Pár nappal később. Az utolsó vacsora

János (Jani): Megérkeztünk. Gyertek.

Fülöp (Nóri): *(Péterrel és még néhány tanítvánnyal jön)* Jöjjetek segíteni!

Péter (Ria): Rég gyűltünk így össze. Örülök, hogy így együtt vagyunk!

János (Jani): Én is. Úgy érzem magam, mintha egy család lennénk.

Rendezkedni kezdenek a vacsorához.

Fülöp (Nóri): Már nagyon várom a Mestert! Mintha valami fontosat akart volna mondani, és csak várna az alkalomra.

Tamás (Laci): Igen. Mintha az utóbbi időben még bizalmasabb lenne velünk. Nyugalannak látszik.

János (Jani): Csak jönne már!

Elkészülnek az előkészületekkel, közben minden tanítvány megérkezik. Szünet.

Megjelenik Jézus, a tanítványok állva fogadják. Mesterük intésére leülnek. Jézus némi csönd után kezd beszélni.

Újítsd meg bennünk békéd, látod, gyengék vagyunk.
Kérünk halld meg a kérést, érints meg, s gyógyulunk.

Jézus (Vince): Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát. Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában. *(Veszi a kenyeret és a poharat, elmondja a szereztetési igéket. Énekelnek. Meghitt csend után szólal meg újra.)*

Nyugtalanság ha fáraszt, kérünk, te adj erőt!
Szólj lelked szent szavával, éleszd a csüggedőt!

Add, hogy néped megértse, világ ura te vagy!
Mégis eljöttél érte, hogy hitét visszaadd.

Jézus (Vince): Az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt. Íme, annak a keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon.

Nagy felbolydulás támad. Ki a másiktól, ki Jézustól kérdezi, hogy róla vagy kiről beszél.

Júdás (Orsi): *(végig hallgat, megvárja az elcsendesedést, aztán megrendülten)* Én vagyok az, mester?

Jézus (Vince): *(ráemeli szemét)* Magad mondod.

Oly messzire mennék tőled, Istenem, ha nem hívnál szüntelen.
Itt annyi minden kér, „Szolgálj énnekem”, hogy hozzád hűtlen legyek.
Ott látom fenn a Golgotán, ott látom keresztedet.
Így hívtál szerető Atyám, hozzád megyek.

Mindenki Júdásra néz, aki nem tudja állni a tekinteteket, és elrohan.

5. jelenet

A Gecsemáné kert

Jézus (Vince): *(imádkozik, végig elfogódottan beszél. Időnként meg-megakad, [ezt szünettel jelöljük], ilyenkor két angyal, akik kezdettől fogva vele vannak, előre mondják a következő mondat 1-2 szavát)* Atyám! Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te igédet. Én őértük könyörgök: azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid. *(Szünet)* Amikor velük voltam, én megtartottam őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, és megőriztem őket. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. *(Szünet)* De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem, hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned. Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet. *(Szünet)* S ha lehetséges, könnyítsd meg az én s az ő gyötrelmüket. Mindazonáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te. Ámen. *(Visszamegy tanítványaihoz.)* Hát egy óráig sem tudtok

virrasztani velem? *(A tanítványok riadtan ébrednek.)* Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.

Péter (Ria): Uram! Vannak fegyvereink. Nem hagyunk egyedül. Ha bárki ellened támad...

Jakab (Klári): *(félbeszakítja)* Nem árthat neked senki! Veled vagyunk.

Jézus (Vince): Meg van írva: „Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai.”

János (Jani): Bízz bennünk! Hadd maradjunk melletted. Meg tudunk menteni a veszélyektől.

András (Zsuzsi): Hadd mutassuk meg, hogy hűek vagyunk hozzád.

Jézus (Vince): Nem tudjátok, mit kértek. Vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?

Ekkor jön Júdás a sokasággal. Az érkező tanítvány zaklatott, amint meglátja mesterét, hozzáfut, leborul előtte, megcsókolja a lábát, és így szól:

Júdás (Orsi): Mester!

Jézus (Vince): Barátom! Miért (is) jöttél?!

A katonák azonnal körbeveszik Jézust, a tanítványoknak nincs esélyük védelmére kelni. Júdásra senki sem figyel. A foglyot elviszik. A Tizenegy szétszóródik.

Júdás (O/A): *(rémülten eszmélve)* Mit tettem?! *(Elrohan.)*

6. jelenet

Jézus a főpapok előtt

Első farizeus (Andi): *(A többiekhez)* Az egész nép vádolja ezt az embert, hogy megtagad minden hatalmat, magát nevezi Krisztusnak, és káromolja Istent!

Második farizeus (Andris): *(Jézushoz)* Igaz ez?

Jézus hallgat

Első farizeus (Andi): Többször Isten Fiának nevezte magát!

Harmadik farizeus (Eszter): Te vagy a Megváltó?

Csend

Első farizeus (Andi): Ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak.

Negyedik farizeus (Flóri): Király vagy? Kinek mondd magad?

Ötödik farizeus (Klári): Ha próféta vagy, bizonyítsd be!

Jézus néma marad. Hosszú, feszült csönd.

Második farizeus (Andris): Ember! Hallod mi a vád ellened?

Harmadik farizeus (Eszter): Ha nem igaz, vagy menthető, amit tettél, véd magad!

Negyedik farizeus (Flóri): Beszélj már, te szerencsétlen!

A kérdezett továbbra sem szól. Kínos várakozás.

Első farizeus (Andi): Mit gondoltok hát erről az emberről?

Többi farizeus: (együtt) Méltó a halálra!

Jézust elvezetik.

Fényességbe én sötéten érkezem,
Uram irgalmazz, békét csak nálad lelek!

Atyám, vétkeztem én, hiszen ismersz engem,
Uram irgalmazz, békét csak nálad lelek!

Látod félelmemet, feléd nyújtom kezem,
Uram irgalmazz, békét csak nálad lelek!

7. jelenet

A templom előtere. A jelenet a padsorok között zajlik.

Júdás (Orsi): (elemi erővel beront, üvöltve beszél) Képmutató gyilkosok! Adjátok vissza, adjátok vissza! Nem ezt akartam! Könyörüljete rajta! Nem, nem, nem...

Első farizeus (Andi): (rendreutasítja) Térj észhez, ember! Mit akarsz?

Júdás (Orsi): (dühvel odavágja) Jézust!

Második farizeus (Andris): Érte már nem tehetsz semmit. Elítélték.

Júdás megtántorodik, hirtelen olyan pózt vesz fel, mintha meg akarná kövezni a farizeusokat. Rájuk ront, de az egyik írástudó megszorítja a csuklóját, esetleg meg is löki, s Júdás lehiggad. Ezalatt a játék eredeti terében az látszik, hogy Jézust a vesztőhelyre viszik, és megfeszítik. Erről Júdásék nem tud(hat)nak.

Júdás (Orsi): (indulatait nyelve) Rendben van. Legyen. De ezt (előveszi az erszényt) nem tarthatom magamnál. Nem mocskolom be a kezemet vele. (Végső keserűségében az egyik írástudó fejéhez hajítja az erszényt, és elsiet.)

Zajlik a golgotai jelenet, közben

Mikor lábom kőbe botlott, órangyalod gyógyítgatott.
Mikor sírtam, átöleltél, nem vádoltál bűneimért.

Mikor vízen elsüllyedtem, erős karod mentett engem.
Mikor fáztam, betakartál, köntösödben elringattál.

Mikor gyászod éjben álmom pillangóként reám szállott,
Szentlelkedet rám lehelted, pillangómat elkergetted.

Fényözönnel körülvettél, ragyoghassak, értem égtél.
Hogy a sírót én öleljem, ki elesett, fölemeljem.

Júdás (Orsi): *(hangját hallani kívülről, imádkozik)* Uram, a legnyomorultabb szolgád szól hozzád. Nincs az enyémnél nagyobb bűn a földön. Azt hittem, igazzá leszek, ha őt követem. Azt hittem, megtisztulok az övéi közt. Már láttam magam előtt a végső boldogságot. Lestem a Mester szavát, figyeltem mozdulatait mindenkinél jobban. Sajátomnak éreztem őt. Hiba volt? Úgy tűnt, sérthetetlen. Tévedtem volna? S én ahelyett, hogy nyomában járva jót cselekedtem volna, ahelyett, hogy bíztam volna benne, ellene támadtam.. Vesztét okoztam annak, aki kiválasztott engem. Ó, én szánalmas féreg! Miért kellett így lennie? Miért fosztottam meg másokkal együtt magamat az üdvösségtől? Csak a halálra vagyok méltó, másra nem.

Urunk kérünk, taníts örülni minket!
Nézd a fejünkre nőnek a gondok, és elveszünk, ha nem jössz közénk.
Áldj meg minket, és jöjj, áldj meg minket és jöjj, jöjj, jöjj! (2x)
Nézd, elveszünk, ha elhagysz minket, jöjj hát, és töltsd be az életünk,
hisz **II**: te az élet vagy **:III**! (2x)

Végez magával, ezt egy hangbejátszás jelzi. Szünet. Emberek járulnak a kereszthez, alkalmasint énekelnek. Egy idő múltán döbbenet látják, hogy Jézus leszáll a keresztről. A feltámadás pillanatát nem lehet egyértelműen azonosítani. Az emberek egyenként áldásra járulnak Jézushoz. Mikor ez befejeződött, a Megváltó kiáll középre.

Jézus (Vince): *(a közönséghez)* Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, ha meghal, is él.

Áldj meg minket és jöjj, áldj meg minket és jöjj, jöjj, jöjj.....

Rövid szünet.

Vége.

Bónusz:

Miatyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved!
Jöjjön el a te országod, legyen meg akaratod!
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk, jó Urunk!
S bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is egymásnak!
S ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól,
mert tiéd az ország és a hatalom, tiéd a dicsőség. Ámen